

TRETTIOFÖRSTA VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 4 NOVEMBER

Läsning

Rom 11:29–36

Gud tar inte tillbaka sina gåvor och sin kallelse. Ni var tidigare olydiga mot Gud men har nu fått förbarmande genom deras olydnad. Nu har de varit olydiga medan ni har fått förbarmande för att även de skall få förbarmande. Gud har gjort alla till olydnadens fångar för att kunna förbarma sig över alla.

Vilket djup av rikedom, vishet och kunskap hos Gud! Aldrig kan någon utforska hans beslut eller spåra hans vägar. *Vem kan känna Herrens tankar, vem kan vara hans rådgivare? Vem har skänkt honom något som han måste återgälda?* Ty av honom och genom honom och till honom är allting. Hans är härligheten i evighet, amen.

Responsoriepsalm

Ps 69:30–31, 33–34, 36–37 (R. jfr 14c)

R. Svara mig, Herre, i din godhet.

Mig som är betryckt och plågad,
mig skall du, o Gud, hjälpa och beskydda.
Jag vill lova Guds namn med sång
och med tacksägelse upphöja honom. R.

När de ödmjuka ser det, skall de glädja sig,
ni som söker Gud, era hjärtan skall leva.
Ty Herren lyssnar till de fattiga
och föraktar inte sina fångna. R.

Ty Gud skall rädda Sion,
Judas städer skall han bygga upp.
Hans tjänare skall bo i dem och äga landet,
deras barn skall få det i arv,
och de som älskar hans namn skall bo där. R.

Halleluja

Joh 8:31b–32

V. Om ni förblir i mitt ord,
är ni verkligen mina lärjungar,
och sanningen skall göra er fria, säger Herren.

Evangelium

Luk 14:12–14

Vid den tiden sade Jesus till sin värd: »När du bjuder på middag eller någon annan måltid, bjud då inte dina vänner eller bröder eller släktingar eller rika grannar, så att de bjuder tillbaka och det blir din belöning. Nej, när du skall ha en fest, så bjud

fattiga och krymplingar, lytta och blinda. Salig är du då, eftersom de inte kan ge dig någon belöning; belöningen får du vid de rättfärdigas uppståndelse.«

TISDAG DEN 5 NOVEMBER

Läsning

Rom 12:5-16a

Vi utgör, fast många, en enda kropp i Kristus, men var för sig är vi lemmar som är till för varandra. Vi har olika gåvor allt efter den nåd vi har fått: profetisk gåva i förhållande till vår tro, tjänandets gåva hos den som tjänar, undervisningens gåva hos den som undervisar, tröstens gåva hos den som tröstar och förmanar, gåvan att frikostigt dela med sig, att vara nitisk som ledare och att med glatt hjärta visa barmhärtighet.

Er kärlek skall vara uppriktig. Avsky det onda, håll fast vid det goda. Visa varandra tillgivenhet och broderlig kärlek, överträffa varandra i ömsesidig aktning. Slappna inte i er iver, håll er brinnande i anden. Tjåna Herren. Glåd er i hoppet, var uthålliga i lidandet och ihårdiga i bönen. Hjälp Guds heliga med vad de behöver, vinnlägg er om gästfrihet. Välsigna dem som förföljer er, välsigna dem och förbanna dem inte. Glåd er med dem som glåder sig och gråt med dem som gråter. Bemöt alla lika och håll er inte för goda att umgåås med dem som är ringa. Var inte självkloka.

Responsoriepsalm

Ps 131

R. Herre, låt mig finna vila hos dig.

Herre, mitt hjårta är inte fyllt av stolthet,
jag ser mig inte omkring i högmod.
Jag umgåås inte med stora planer,
med ting som är mig för svåra. R.

Nej, jag har lugnat och stillat min själ,
min själ är stilla som ett barn i sin moders famn. R.

Hoppas på Herren, Israel,
nu och för evigt. R.

Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;
jag skall skänka er vila, säger Herren.

Evangelium

Luk 14:15-24

Vid den tiden då Jesus var bjuden på måltid, sade en av gästerna till honom: »Salig den som får vara med om måltiden i Guds rike.« Jesus svarade: »En man skulle ha en

fest och bjöd många gäster. När festen skulle börja, skickade han sin tjänare att säga till de inbjudna: 'Välkomna, allt är färdigt.' Men alla hade de någon ursäkt att komma med. En lät hälsa: 'Jag har köpt en åker och är tvungen att gå och se på den, förlåt att jag inte kan komma.' En annan sade: 'Jag har köpt fem par oxar och måste ut och se vad de går för, förlåt att jag inte kan komma.' En tredje sade: 'Jag har just gift mig, så jag kan inte komma.' När tjänaren kom tillbaka och berättade detta, greps hans herre av vrede och sade: 'Gå genast ut på gator och gränder i staden och hämta hit alla fattiga och krymplingar och blinda och lytta.' Och tjänaren sade: 'Herre, jag har gjort som du befallde, men ännu finns det plats.' Då sade mannen till sin tjänare: 'Gå ut på vägarna och stigarna och se till att folk kommer hit, så att mitt hus blir fullt. Jag säger er att ingen av alla dem som först blev bjudna skall få vara med på min fest.' «

ONSDAG DEN 6 NOVEMBER

Läsning

Rom 13:8-10

Stå inte i skuld till någon, utom i er kärlek till varandra. Ty den som älskar sin medmänniska har uppfyllt lagen. Buden *Du skall inte bryta ett äktenskap, Du skall inte dräpa, Du skall inte stjäla, Du skall inte ha begär* och alla andra bud sammanfattas ju i ordet: *Du skall älska din nästa som dig själv*. Kärleken vållar inte din nästa något ont. Kärleken är alltså lagen i dess fullhet.

Responsoriepsalm

Ps 112:1-2, 4-5, 9 (R. 5a)

R. Salig den som är barmhärtig
eller: Halleluja.

Salig den man som fruktar Herren
och har sin stora lust i hans bud.
Hans efterkommande skall bli mäktiga på jorden,
de trognas släkte skall välsignas. R.

För de trogna går han upp som ett ljus i mörkret,
nådig och barmhärtig och rättfärdig.
Det skall gå väl för den som är barmhärtig och ger lån
och handlar rättfärdigt i allt vad han gör. R.

Han strör ut, han ger åt de fattiga,
hans rättfärdighet består för evigt,
hans horn skall bli upphöjt med ära. R.

Halleluja

1 Pet 4:14

V. Saliga är ni om ni skymfas för Kristi namns skull,
ty Guds ande, vilar över er.

Stora skaror gick tillsammans med Jesus, och han vände sig om och sade till dem:
»Om någon kommer till mig utan att hata sin far och sin mor och sin hustru och sina barn och sina syskon och därtill sitt eget liv, kan han inte vara min lärjunge. Den som inte bär sitt kors och följer efter mig kan inte vara min lärjunge. Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig då inte ner och räknar ut vad det kostar, för att se om han har råd med bygget? Annars kan det hända att de som ser att han har lagt grunden men inte kan bygga färdigt börjar göra narr av honom och säger: Den där, han satte i gång ett bygge men kunde inte få det färdigt! Eller om en kung vill dra ut i fält mot en annan kung, sätter han sig då inte ner och överväger om han med tio tusen man kan möta den som rycker an med tjugo tusen? Kan han inte det, skickar han sändebud för att be om fred medan den andre ännu är långt borta. Så är det alltså: ingen av er kan vara min lärjunge om han inte avstår från allt han äger.«

TORSDAG DEN 7 NOVEMBER**Läsning**

Rom 14:7–12

Ingen av oss lever för sin egen skull, och ingen dör för sin egen skull. Om vi lever, lever vi för Herren, och om vi dör, dör vi för Herren. Vare sig vi lever eller dör tillhör vi alltså Herren. Ty Kristus dog och fick liv igen för att härska över både döda och levande. Hur kan du då döma din broder? Eller hur kan du förakta din broder? Alla skall vi en gång stå inför Guds domstol. Ty det är skrivet: *Så sant jag lever, säger Herren, för mig skall alla knän böjas, och alla tungor skall prisa Gud.* Alltså skall var och en av oss avlägga räkenskap inför Gud.

Responsoriepsalm

Ps 27:1, 4, 13–14 (R. 13)

R. Jag skall få se Herrens goda
i de levandes land.

Herren är mitt ljus och min frälsning,
för vem skulle jag frukta?
Herren är mitt livs värn,
för vem skulle jag rädas? R

Ett har jag begärt av Herren,
därefter traktar jag:
att få bo i Herrens hus så länge jag lever,
för att skåda Herrens ljuvlighet
och söka svar i hans tempel. R

Ja, jag tror förvisso att jag skall få se Herrens goda
i de levandes land.
Hoppas på Herren,

var frimodig och oförfärad i ditt hjärta,
ja, hoppas på Herren. R

Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;
jag skall skänka er vila, säger Herren.

Evangelium

Luk 15:1-10

Alla tullindrivare och syndare sökte sig till Jesus för att höra honom. Fariseerna och de skriftlärdade förargade sig och sade: »Den mannen umgås med syndare och äter med dem.« Då gav han dem denna liknelse: »Om någon av er har hundra får och tappar bort ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och letar efter det borttappade tills han hittar det? Och när han hittar det, blir han glad och lägger det över axlarna. Och när han kommer hem, samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat. Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.

Eller om en kvinna har tio silvermynt och tappar bort ett av dem, tänder hon då inte en lampa och sopar hela huset och letar överallt tills hon hittar det? Och när hon har hittat det, samlar hon väninnor och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig, jag har hittat myntet som jag hade förlorat. På samma sätt, säger jag er, gläder sig Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig.«

FREDAG DEN 8 NOVEMBER

Läsning

Rom 15:14-21

För min del har jag blivit övertygad om att ni själva är så fyllda av godhet och har så mycket av den fulla kunskapen att ni kan vägleda varandra. Ändå har jag skrivit till er, ibland lite väl uppriktigt, och påmint er om en del saker. Jag har gjort det därför att Gud i sin nåd gett mig uppdraget att gå ut till hedningarna som Kristi Jesu tempelpräst och i helig tjänst förvalta Guds evangelium. Så skall hedningarna bli ett offer som är helgat genom den helige Ande och som Gud därför tar emot.

Det är alltså tack vare Kristus Jesus som jag kan berömma mig av vad jag gör inför Gud. Jag vågar inte tala om annat än det som Kristus har gjort genom mig för att hedningarna skall föras till lydnad, i ord och gärning, genom kraften i tecken och under, genom Andens kraft. Så har jag överallt spritt evangeliet om Kristus, från Jerusalem åt alla håll, ända till Illyrien. Jag har alltid satt en ära i att inte förkunna evangeliet där Kristus redan är känd; jag vill inte bygga på en grund som någon annan har lagt. Det står ju skrivet: *De som inte har fått budskapet om honom skall se, och de som ingenting har hört skall förstå.*

Responsoriepsalm

Ps 98:1-4 (R. jfr 2b)

R. Herren har uppenbarat sin rättfärdighet

för hedningarnas ögon.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
ty han har gjort under.
Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,
han har uppenbarat sin rättfärdighet
för hedningarnas ögon.
Han har tänkt på sin nåd och trofasthet
mot Israels hus. R.

Alla jordens ändar har sett hur vår Gud frälser.
Höj jubel till Herren, alla länder,
brist ut i glädjrop och lovsjung. R.

Halleluja

1 Joh 2:5

V. Hos den som bevarar Guds ord
har Guds kärlek i sanning nått sin fullhet.

Evangelium

Luk 16:1-8

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Det var en rik man som hade en förvaltare, och denne beskylldes för att förskingra hans förmögenhet. Mannen kallade till sig honom och sade: 'Vad är det jag hör om dig? Lämna in dina räkenskaper, du kan inte vara kvar som förvaltare.' Förvaltaren tänkte: 'Vad skall jag göra nu när min herre avskedar mig? Gräva orkar jag inte, och tigga skäms jag för. Jo, jag vet vad jag skall göra så att folk tar emot mig i sina hus, när jag mister min tjänst.' Han skickade efter dem som var skuldsatta hos hans herre, en i sänder, och frågade den förste hur mycket han var skyldig. 'Hundra krus olja', svarade mannen. Då sade han: 'Här är ditt skuldebrev, sätt dig genast ner och skriv femtio.' Sedan frågade han näste man: 'Och du, hur mycket är du skyldig?' – 'Hundra tunnor vete.' Då sade han: 'Här är ditt skuldebrev. Skriv åttio.'«

Och Herren berömde den ohederlige förvaltaren för att han hade handlat klokt. »Denna världens människor betar sig klokare mot sina egna än ljusets människor gör.«

LÖRDAG DEN 9 NOVEMBER

LATERANBASILIKANS INVIGNINGSDAG

Fest

Man väljer en av följande läsningar.

Läsning

Hes 47:1–2, 8–9, 12

Herren förde mig tillbaka till husets ingång, och där fick jag se vatten rinna fram under husets tröskel på östra sidan, ty husets framsida låg mot öster. Och vattnet flöt ned under husets södra sidovägg, söder om altaret. Sedan lät han mig gå ut genom norra porten och förde mig omkring på en yttre väg till den yttre porten, som vette åt öster. Där fick jag se vatten välla fram på södra sidan. Och han sade till mig: »Detta vatten rinner fram mot Östra kretsen och flyter ned på Hedmarken och faller därefter ut i havet. Vattnet som fick bryta fram går alltså till havet, och så blir vattnet där sunt. Och överallt dit den dubbla strömmen kommer, där upplivas alla levande varelser som rör sig i stim, och fiskarna där blir mycket talrika, ty när detta vatten kommer dit, blir havsvattnet sunt, och allt får liv, där strömmen kommer. Och vid strömmen, på dess båda stränder, skall alla slags fruktträd växa upp, vilkas löv inte skall vissna, och vilkas frukt inte skall ta slut, utan varje månad skall träden bära ny frukt, ty deras vatten kommer från helgedomen. Och deras frukter skall tjäna till föda och deras löv till läkedom.«

eller:

Läsning

1 Kor 3:9b–11, 16–17

Ni är Guds åker, Guds bygge. Tack vare den nåd Gud har gett mig har jag som en klok byggmästare lagt en grund som någon annan bygger vidare på. Men var och en måste tänka på hur han bygger. Ingen kan lägga en annan grund än den som redan finns, och den är Jesus Kristus.

Förstår ni inte att ni är Guds tempel och att Guds ande bor i er? Om någon förstör Guds tempel, skall Gud förgöra honom. Ty Guds tempel är heligt, och ni är det templet.

Responsoriepsalm

Ps 46:2–6, 8–9 (R. 5)

R. En ström går fram, vars flöden ger glädje åt Guds stad,
åt den Högstes heliga boning.

Gud är vår tillflykt och vår starkhet,
en hjälp i nöden, väl beprövad.
Därför skulle vi inte frukta,
om än jorden omvälvdes
och bergen vacklade ned i havets djup. R.

[En ström går fram,
vars flöden ger glädje åt Guds stad,
åt den Högstes heliga boning.]

Gud bor därinne, den vacklar inte,
Gud hjälper den, när morgonen gryr. R.

Herren Sebaot är med oss,
Jakobs Gud är vår borg.
Kom och skåda Herrens verk:
gärningar som väcker häpnad gör han på jorden. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 637

Halleluja

2 Krön 7:16

V. Jag har utvalt och helgat detta hus, säger Herren,
för att mitt namn skall vara där till evig tid.

Evangelium

Joh 2:13–22

Judarnas påskfest närmade sig, och Jesus gick upp till Jerusalem. I templet stötte han på dem som sålde oxar och får och duvor och dem som satt där och växlade pengar. Han gjorde en piska av repstumpar och drev ut allesammans ur templet med deras får och oxar. Han slog ut växlarnas pengar och välte omkull deras bord, och till dem som sålde duvor sade han: »Bort med allt det här! Gör inte min faders hus till en saluhall.« Och hans lärjungar kom ihåg att det står skrivet: *Lidelsen för ditt hus skall förtära mig*. Judarna sade då till honom: »Vad kan du visa oss för tecken, du som gör så här?« Jesus svarade: »Riv ner detta tempel, så skall jag låta det uppstå igen på tre dagar.« Judarna sade: »I fyrtiosex år har man byggt på det här templet, och du skall låta det uppstå igen på tre dagar!« Men det tempel han talade om var hans kropp. När han sedan uppstod från de döda, kom hans lärjungar ihåg att han hade sagt detta, och de trodde på skriften och på ordet som Jesus hade sagt.

TRETTIOANDRA SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 10 NOVEMBER

Första läsningen

2 Mack 7:1–2, 9–14

Det inträffade att sju bröder blev gripna tillsammans med sin mor. Kung Antiochos försökte tvinga dem att äta av det förbjudna svinköttet genom att låta misshandla dem med spö och piska. En av dem talade för dem alla och sade: »Vad skall du förhöra oss om? Vad vill du ha reda på? Vi är ju beredda att dö hellre än bryta mot våra fäders lagar.« Och i dödsögonblicket sade den andre brodern: »Du, din usling, skiljer oss från detta livet, men världens konung skall låta oss uppstå igen till evigt liv, ty vi dör för hans lag.« Därefter blev den tredje utsatt för deras behandling. När de ville skära av honom tungan, räckte han genast ut den, sträckte oförfärat fram händerna och yttrade dessa tappra ord: »Detta har jag fått som gåva av himlen; för hans lagars skull avstår jag det gärna, och av honom hoppas jag få det tillbaka igen.« Både kungen själv och hans män måste häpna över den unge mannens själsstyrka och likgiltighet för plågorna. Sedan han hade lämnat livet, torterade och misshandlade de den fjärde på samma vis. Då slutet närmade sig, sade han: »När man skiljs från livet bland människorna, är det gott att kunna sätta sitt hopp till Guds

löften om att han skall låta oss uppstå igen. Men för dig blir det ingen uppståndelse till liv.«

Responsoriepsalm

Ps 17:1, 5–6, 8, 15 (R. 15b)

R. Jag skall mättas av din åsyn när jag vaknar.

Hör min rättvisa sak, Herre, ge akt på mitt rop!
Lyssna till min bön, jag talar utan svek!
Från budens stigar vek jag aldrig,
jag gick din väg utan att snubbla. R.

Jag ropar och du svarar mig, Gud.
Lyssna på mig, hör mina ord,
Bevara mig som din ögonsten,
göm mig i dina vingars skugga. R.

Frikänd skall jag se ditt ansikte
och mättas av din åsyn när jag vaknar. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 616

Andra läsningen

2 Thess 2:16 – 3:5

Må vår herre Jesus Kristus själv och Gud, vår fader, som älskar oss och i sin nåd har gett oss evig tröst och säkert hopp, uppmuntra och styrka er till allt gott i gärning och ord.

Och så, bröder, be för oss att Herrens ord vinner spridning och anseende, så som har skett hos er, och att vi förskonas från brottsliga och onda människor – alla har ju inte tron. Men Herren är trofast, han skall styrka er och skydda er för det onda. I vår tro på Herren litar vi på att ni gör och kommer att göra vad vi här föreskriver. Må Herren leda er fram till Guds kärlek och Kristi uthållighet.

Halleluja

Upp 1:5a, 6b

V. Jesus Kristus är den förstfödde från de döda.
Honom tillhör äran i evigheters evighet.

Evangelium

Luk 20:27–38

Vid den tiden kom några saddukeer – de förnekar att det finns en uppståndelse – till Jesus och frågade: »Mästare, Mose lär oss ju i skriften att om någon har en gift bror som dör barnlös, så skall han gifta sig med änkan och skaffa efterkommande åt brodern. Nu fanns det sju bröder. Den förste gifte sig och dog barnlös. Den andre och den tredje gifte sig med änkan, likaså de återstående, och alla sju dog utan att lämna barn efter sig. Slutligen dog också kvinnan. Hur blir det med henne vid

uppståndelsen, vems hustru blir hon? Alla sju hade ju haft henne som hustru.« Jesus svarade: »Denna världens människor gifter sig och blir bortgifta, men de som befins värddiga att komma till den andra världen och uppstå från de döda, de gifter sig inte och blir inte bortgifta. De kan ju inte mera dö, de är som änglar, och de är Guds söner, eftersom de har fått uppstå. Att de döda uppstår har också Mose visat i stället om törnbusken, där han kallar Herren för *Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud*. Gud är inte en gud för döda utan för levande, ty för honom är alla levande.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Luk 20:27, 34–38

Vid den tiden sade Jesus till saddukeerna, som förnekar att det finns en uppståndelse: »Denna världens människor gifter sig och blir bortgifta, men de som befins värddiga att komma till den andra världen och uppstå från de döda, de gifter sig inte och blir inte bortgifta. De kan ju inte mera dö, de är som änglar, och de är Guds söner, eftersom de har fått uppstå. Att de döda uppstår har också Mose visat i stället om törnbusken, där han kallar Herren för *Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud*. Gud är inte en gud för döda utan för levande, ty för honom är alla levande.«